

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce: X, narozený dne X
státní příslušnost X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, Praha

proti

žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.6. 2025, č. j. MV-87514-4/SO-25,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 5. 2025, č. j. OAM-3240-7/TP-2025.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 169r odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení o žalobcově žádosti o povolení k trvalému pobytu, podané dne 30. 1. 2025, neboť žalobce podal opakovanou žádost, aniž by uvedl nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o dříve podané žádosti.
3. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že žalobce podal již dne 26. 6. 2024 žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 68 zákona o pobytu cizinců, která byla zamítnuta rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 12. 11. 2024, č. j. OA-18507-13/TP-2024, podle § 75 odst. 2 písm. e) uvedeného zákona, protože žalobce na základě informace zpravodajských služeb č. X představuje důvodné nebezpečí ohrožení veřejného pořádku. Rozhodnutí obstálo v soudním přezkumu, žalobcovu žalobu zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 5. 3. 2025, č. j. 20 A 58/2024-46. Žalovaná ve shodě se správním orgánem I. stupně dovodila, že žádosti jsou totožné, žalobce je doložil obdobnými skutečnostmi, druhá žádost byla podána jen o cca 7 měsíců později. Žalobce neuvedl nové skutečnosti, které by byly relevantní z pohledu § 68 zákona o pobytu cizinců, či které by se vztahovaly k důvodům, pro které byla předchozí žádost zamítnuta, přitom mu tyto důvody byly v obecné rovině známy. Správní orgán I. stupně tedy nebyl povinen jeho druhou žádost znovu meritorně posoudit, ale naopak měl řízení o ní zastavit v souladu s § 169r odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

II. Žaloba

4. Žalobce namítal, že v prvním vedeném řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu nebyl seznámen s obsahem utajované informace. Nemůže tedy posoudit, zda jsou informace v utajované zprávě v rámci nového správního řízení stále aktuální, potažmo, jestli v oblasti, pro kterou je označován jako nežádoucí, nedošlo k posunu. Nemůže tedy s nimi v nově podané žádosti polemizovat. Žalovaná zvolila procesně nevhodný postup, takový postup by případ v úvahu jen tehdy, pokud by autora utajované informace požádala o aktualizaci jeho stanoviska. Jestliže tuto procesní aktivitu nevykázala, nemohla bez dalšího řízení zastavit. Tuto procesní aktivitu nelze přenášet na žalobce.
5. Žalobce argumentoval tím, že v situaci, kdy prvotně podaná žádost byla zamítnuta na základě utajované informace, s jejímž obsahem není seznámen, nelze mu klást k tíži, že v nově podané žádosti neuvedl nové skutečnosti a důkazy, neboť je procesně uplatnit nemůže. Řízení nemohlo být zastaveno, pokud nebylo provedeným dokazováním potvrzeno, že důkazní stav je duplicitní. Žalovaná postupovala v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť řízení nevedla tak, aby byl zjištěn skutečný stav věci.
6. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému pojednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

7. Ve vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na spisový materiál a napadené rozhodnutí, které se s obdobně uplatněnými výhradami vypořádalo. Žalobce v nové žádosti předkládal stejné důvody – pobyt po 5 letech nepřetržitého pobytu na území, nové skutečnosti neuváděl. S ohledem na časový odstup cca 7 měsíců mezi žádostmi lze očekávat, že trvají důvodů zamítnutí žádosti na základě poznatků zpravodajských služeb č. X.
8. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Nárok na náhradu nákladů řízení neuplatňovala.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba byla podána oprávněnou osobou, v zákonné lhůtě, je projednatelná, soud tak přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 s. ř. s. vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1 s. ř. s.
10. Skutkové okolnosti případu nejsou sporné. Žalobce podal dne 26. 6. 2024 žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 68 zákona o pobytu cizinců. Tato žádost byla zamítnuta rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 12. 11. 2024 podle § 75 odst. 2 písm. e) uvedeného zákona. Správní orgán I. stupně na podkladě utajované informace od zpravodajských služeb dovodil, že žalobce představuje důvodné nebezpečí ohrožení veřejného pořádku. Žalobcovu žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 5. 3. 2025, č. j. 20 A 58/2024-46. Dne 30. 1. 2025 podal žalobce v pořadí druhou žádost o povolení k trvalému pobytu. Mezi účastníky není sporu o tom, že tato žádost byla rovněž podána ve smyslu § 68 zákona o pobytu cizinců po 5 letech pobytu na území ČR a žalobce v ní uvedl a dokládal obdobné skutečnosti. Žalobce tvrdí a žalovaná nespornuje, že žalobce v řízení o první žádosti nebyl seznámen s utajovanými informacemi, z nichž rozhodnutí o žádosti vycházelo, pouze mu byla sdělena podstata utajované informace.
11. Podstatou sporu je posouzení otázky, zda byly splněny podmínky pro zastavení řízení o v pořadí druhé žádosti o povolení k trvalému pobytu.
12. Podle § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, *povolení k trvalému pobytu se na žádost vydá cizinci, který ke dni podání žádosti pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 5 let*. Žádost musí mít jednak obecné náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu, dále náležitosti stanovené v § 70 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. skutečnosti, které cizinec vepíše do úředního tiskopisu, a odst. 2 uvedeného zákona, tedy doklady, které je cizinec povinen k žádosti přiložit, např. doklad o zajištění ubytování na území [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 30. 9. 2019, č. j. 1 Azs 323/2019-30].
13. Podle § 169r odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců platí, že *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal opakovaně žádost o vydání povolení k přechodnému, dlouhodobému nebo trvalému pobytu, aniž uvedl nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o jím dříve podané žádosti*.
14. K citovanému ustanovení NSS v rozsudku ze dne 14. 11. 2024, č. j. 5 Azs 240/2024-32, uvedl: *„Toto ustanovení zjednodušuje způsob vypořádání opakovaně podané žádosti o vydání povolení k přechodnému, dlouhodobému nebo trvalému pobytu. Je-li takováto žádost založena na stejných skutečnostech jako dříve podaná žádost, nejde o nedostatek její předepsané obsahové náležitosti (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2019, č. j. 1 Azs 323/2019-30, bod 19). Správní orgán však řízení o ní zastaví, aniž by se jí dále věcně zabýval. Jde o zvláštní úpravu, která se ve věcech, v nichž se použije zákon o pobytu cizinců, uplatní před obecnou úpravou správního řízení podle správního řádu. Z tohoto důvodu se v posuzované věci nepoužije § 48 odst. 2 správního řádu, který připouští, že se správní orgán bude opakovaně podanou žádostí znovu věcně zabývat, ledaže bylo již jednou na základě dřívější žádosti přiznáno určité právo nebo uložena tatáž povinnost z téhož důvodu.“*

15. K výkladu § 169r odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 7. 12. 2021, č. j. 77 A 53/2021-23, dovodil: „*Správní orgány tedy směly vzhledem k předmětnému zákonnému ustanovení posuzovat jen to, zda žalobkyně v žádosti uvedla nebo neuvedla nové skutečnosti, které nebyly předmětem řízení o předchozí žádosti. Proto měly správní orgány zjišťovat (i) zda žalobkyně uvedla nějaké skutečnosti, (ii) zda případně jí uvedené skutečnosti byly či nebyly předmětem řízení o předchozí žádosti, (iii) zda případně jde o skutečnosti nové, které uvést v předchozím řízení nemohla. Toto posouzení lze provést jedině tak, že správní orgány srovnají skutečnosti uvedené v opakované žádosti se skutečnostmi, které byly zjištěny v předchozím řízení.*“ V citovaném rozsudku krajský soud dospěl k závěru, že uvedené ustanovení nelze aplikovat a řízení o opakované žádosti nelze zastavit tehdy, obsahuje-li sice nová žádost nové skutečnosti, ale tyto skutečnosti nemohou mít vliv na posouzení předchozích žádostí. K obdobnému závěru dospěl zdejší krajský soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2025, č. j. 73 A 5/2024-56, v němž řešil situaci, kdy cizinka v nové žádosti uvedla zřetelně novou skutečnost (první žádost podala jako rodinný příslušník občana EU – dcery, druhou jako rodinný příslušník občana EU – syna, který se krátce předtím stal občanem ČR).
16. O srovnatelnou situaci se shora uváděnými případy, které řešily krajské soudy, však v posuzované věci nejde. V dané věci není sporu o tom, že žalobce v opakovaně podané žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, které ve smyslu § 68, § 70 zákona o pobytu cizinců žádost obsahuje. A ani nad rámec povinných náležitostí žádosti neuvedl nic nového, jednalo se o opakovanou žádost o povolení o trvalý pobyt po 5 letech nepřetržitého pobytu na území ČR.
17. Soud zdůrazňuje, že novou skutečností není bez dalšího ani samotné plynutí času. V tomto směru lze odkázat na obdobné závěry rozsudku NSS ze dne 22. 5. 2019, č. j. 2 Azs 343/2018-38, bod 13, který se týkal § 169 odst. 8 písm. e) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 14. 8. 2017. Shodně konstatoval tento závěr NSS v rozsudku ze dne 1. 11. 2024, č. j. 5 Azs 240/2024-32. Současně v posledně označeném rozsudku připustil, že: „*byť v závislosti na předmětu řízení nelze obecně vyloučit, že i plynutí času bude mít za následek změnu poměrů, které mohou mít význam pro rozhodnutí.*“
18. Žalobce v žádosti netvrdil, že by v době cca 7 měsíců, která uplynula mezi podáním první žádosti dne 26. 6. 2024, případně rozhodnutím o ní ze dne 12. 11. 2024, a podáním nové žádosti dne 30. 1. 2025, jakákoli nová skutečnost, relevantní z pohledu § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, nastala. Správní orgány dospěly ke správnému závěru, že žalobce podal opakovanou žádost o povolení k trvalému pobytu po 5 letech nepřetržitého pobytu na území ČR ve smyslu § 169r odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
19. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani fakt, že žalobcova první žádost byla zamítnuta na základě utajované informace zpravodajských služeb, s jejímž celým obsahem nebyl žalobce seznámen. Správní orgány neměly na podkladě shodné žádosti povinnost ověřovat, zda po pouhých cca 7 měsících existují nové aktuální informace, které by nadále odůvodňovaly aplikaci výhrady bezpečnosti. Pokud by soud přistoupil na žalobcovu argumentaci, představovalo by to popření účelu § 169r odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, tedy zjednodušení způsobu posouzení opakovaně podané žádosti, jež byla založena na shodných skutečnostech. Platí, že žalobce se jako žadatel o povolení k trvalému pobytu nemůže opakovaně podanou žádostí založenou výlučně na již dříve uplatněných skutečnostech domoci přehodnocení rozhodnutí o dříve podané žádosti, jen proto, že od podání žádosti uplynula nějaká doba.

20. Správní orgány v žalobcově případě postupovaly v souladu s § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, když usoudily, že jde o opakovanou žádost, aniž by žalobce uvedl nové skutečnosti, a řízení o ní zastavily.

V. Závěr a náklady řízení

21. Z uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož *účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*
23. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. listopadu 2025

Mgr. Lucie Trejbalová v. r.
samosoudkyně